

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 29.10.2008
KOM(2008) 706 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Från finanskris till återhämtning: ram för åtgärder på EU-nivå

Samordnade åtgärder på EU-nivå

Krisen på de internationella finansmarknaderna, som helt saknar motstycke, har skapat stora utmaningar för EU. Samordnade åtgärder vidtagna av de 27 medlemsstaterna på EU-nivå har effektivt stabiliserat det europeiska banksystemet. Åtgärderna måste vara snabba för att tillföra det finansiella systemet nödvändig likviditet. Men finanskrisen är ännu inte över och den spår redan på en allvarlig konjunkturnedgång som påverkar hela ekonomin och slår mot hushållen, företagen och sysselsättningen. De chocker som drabbar den europeiska ekonomin väntas minska den potentiella tillväxttakten på medellång sikt och reducera den faktiska tillväxten avsevärt under 2009 och 2010. När investerarna blir riskaverta sätter det nedåtpress på produktiviteten, och då kan innovationen bli lidande.

EU:s styrka ligger i dess solidaritet och vår förmåga att agera tillsammans. Samtliga medlemsstater kommer att påverkas, om än på olika sätt och i olika hög grad. Arbetslösheten kommer sannolikt att öka, efterfrågan minska och statsfinanserna försämrats. Om vi agerar tillsammans blir åtgärderna mer effektiva och trovärdiga. Om varje medlemsstat däremot agerar på egen hand kommer ansträngningarna att misslyckas. Det finns också en risk för oönskade spridningseffekter på andra medlemsstater.

Att EU kunde vidta gemensamma åtgärder när trycket mot finansmarknaderna var som störst var centralt för en stabilisering av banksektorn. Det visade sig vara rätt strategi att samordna nationella åtgärder inom ramen för klara och tydliga EU-principer kompletterade av direkta åtgärder på EU-nivå. Detta backades upp med beslutsamma, samordnade och effektiva åtgärder: på EU-nivå av det franska ordförandeskapet för rådet samt av kommissionen och Europeiska centralbanken och på nationell nivå av medlemsstaterna med fullt stöd från Europaparlamentet och i samarbete med detta.

EU bör bygga vidare på detta resultat och besluta sig för att tackla nästa fas i krisen enat och samordnat och vända utmaningarna till möjligheter genom att komplettera Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning med ett antal kortfristiga åtgärder. Detta meddelande anger en tredelad metod som kommer att utvecklas till en övergripande handlingsplan eller handlingsram för EU:s återhämtning:

- *En ny struktur för finansmarknaden i EU*
- *Hantera effekten på realekonomin*
- *Globala åtgärder mot finanskrisen*

Detta meddelande från kommissionen är ett inlägg i den diskussion som pågår inom EU och med våra internationella partner om det bästa sättet att bemöta den aktuella krisen och dess efterdyningar. Den 26 november kommer kommissionen att lägga fram en mer detaljerad ram för EU:s återhämtning inom ramen för Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning. Syftet är att samla flera målinriktade kortfristiga initiativ som ska bidra till att motverka de negativa effekterna på ekonomin som helhet och att anpassa de medel- och långfristiga åtgärderna i Lissabonstrategin med hänsyn tagen till den pågående krisen.

1. EN NY STRUKTUR FÖR FINANSMARKNADEN I EU

Styra den europeiska finanssektorn ut ur krisen

Medlemsstaterna och kommissionen har i nära samarbete enats om omedelbara åtgärder för att skydda medborgarnas insättningar och undsätta banker i svårigheter. Kreditmarknadernas första reaktion på de olika paketen har varit positiv, men åtgärderna måste genomföras snabbt och deras effekt måste bedömas fortlöpande. Konkurrenspolitiken bidrar på ett avgörande sätt till en samordnad aktion, samtidigt som medlemsstaterna har kvar möjligheten att ingripa vid behov på grundval av de förhållanden som råder i landet¹. Kommissionen kommer att fortsätta se till att konkurrensvillkoren är desamma för dem som får och dem som inte får stöd från den offentliga sektorn.

Det globala finansiella systemet förblir dock mycket sårbart och risken för en allvarlig kreditåttstramning kvarstår. Vi måste därför genomföra strategin på ett målmedvetet sätt för att styra den europeiska finanssektorn ut ur krisen. EU måste fortsätta att agera på ett samordnat sätt för att åtgärderna ska bli så framgångsrika som möjligt. Det finns ett särskilt behov av följande insatser:

- *Fortsatt starkt stöd för finanssystemet från ECB och andra centralbanker.* Centralbankerna har visat en imponerande flexibilitet och uppfinningsrikedom när det gäller att tillhandahålla tillräcklig likviditet till banksektorn och se till att krisen inte sprider sig till andra delar av finanssystemet.
- *Ett snabbt och konsekvent genomförande av de planer för rädda bankerna som fastställts av medlemsstaterna.* Detta är väsentligt för att snabbt återställa förtroendet för banksektorn i EU och begränsa den negativa inverkan på ekonomin, samt skapa förutsättningar för en stark och hållbar återhämtning. Konsekvens är viktigt för att optimera räddningsplanernas övergripande effekter i EU i syfte att undvika en uppsplittring av den inre marknaden och se till att konkurrensvillkoren är desamma för dem som får och dem som inte får stöd från den offentliga sektorn.
- *Resoluta åtgärder för att begränsa spridningen av krisen mellan medlemsstaterna.* Finanskrisen har nu börjat påverka de stater i Central- och Östeuropa som nyligen anslutit sig till EU. För att bemöta detta hot är EU, tillsammans med IMF, redo att tillhandahålla omfattande medelfristigt ekonomiskt stöd till de medlemsstater vars betalningsbalans är utsatt för påfrestningar eller där det finns allvarliga risker för finansiell instabilitet.

Förstärkt reglering och övervakning

Parallellt med stabiliseringen av krisen måste man inleda en omstrukturering av banksektorn och längre fram återföra bankerna till den privata sektorn. Kommissionen kommer att samarbeta direkt med medlemsstaterna för att se till att omstruktureringen av delar av banksektorn görs på ett sätt som tryggar en rättvis och sund konkurrens i sektorn i framtiden. Privatpersoner och företag måste ha tillgång till ett välmående och stabilt banksystem för att kunna finansiera sina investeringsplaner och samhället i sin helhet kommer att dra nytta av de åtgärder som vidtas för att se till att det finns tillgång till kredit på rimliga villkor.

Kommissionen har lagt fram förslag om insättningsgarantier och kapitalkrav, och om att motverka risken för procykliska effekter av reglering och redovisningsstandarder. Den

¹ Kommissionen har antagit ett meddelande om tillämpning av reglerna om statligt stöd på åtgärder till förmån för finansinstitut med anledning av den globala finanskrisen (EUT C 270, 25.10.2008, s. 8).

kommer också snart att lägga fram förslag om kreditvärderingsinstitut och chefslöner. Kommissionen har också inlett studier av huruvida övervakningen av kapitalmarknaderna och riskhanteringen, av bl.a. derivat, hedgefonder och privat kapital, är tillräcklig. Den uppmanar rådet och Europaparlamentet att prioritera behandlingen av dess förslag så att en förstärkt reglering och övervakning kan genomföras så snart som möjligt, och göra sitt till för att återställa förtroendet för systemet.

Dessa insatser kommer att åtgärda de brister som iakttagits och kommer att bidra till att återställa förtroendet för systemet som helhet. Vi måste omdefiniera modellen för reglering och övervakning av finanssektorn i EU, särskilt för de stora gränsöverskridande finansinstituten. Den nuvarande uppdelningen av övervakningen i EU i olika nationella strukturer begränsar möjligheten för en effektiv övergripande tillsyn. Kommissionen har inom ramen för De Larosière-gruppen² börjat undersöka vilket övervakningssystem som vi kommer att behöva i framtiden.

2. HANTERA EFFEKTEN PÅ REALEKONOMIN: EN RAM FÖR ÅTERHÄMTNING

Kreditåstramningens inverkan på ekonomin som helhet kommer att märkas genom stigande arbetslöshetsnivåer och minskad efterfrågan på varor och tjänster från företag av alla storlekar. Det är främst medlemsstaterna som har de politiska instrumenten för att hantera sysselsättningsfrågor och stimulera efterfrågan. EU-dimensionen medför emellertid ett mervärde till medlemsstaternas insatser. När medlemsstaterna och kommissionen samarbetar i ett partnerskap för att skapa tillväxt och sysselsättning skapas avsevärda fördelar, vilket de positiva resultaten av Lissabonstrategin har visat.

EU måste dock anpassa Lissabonstrategins medel- till långfristiga åtgärder för att ta hänsyn till den nuvarande krisen. Kortfristiga åtgärder måste införas i den strukturella reformagendan, samtidigt som man fortsätter att investera i framtiden genom att

- öka investeringarna i forskning och utveckling, innovation och utbildning,
- främja flexicurity som ett sätt att skydda och utrusta människor snarare än specifika arbetstillfällen,
- göra det möjligt för företag, särskilt små och medelstora företag, att skapa marknader i hemlandet och internationellt, och
- öka EU:s konkurrenskraft genom att fortsätta miljöanpassningen av vår ekonomi som ett sätt att skapa nya jobb och ny teknik, trygga energiförsörjningen och uppnå våra miljömål.

Ju mer effektivt EU kan samordna sina insatser, desto bättre resultat kommer dessa att få. Utifrån den partnerskapsstrategi som kännetecknar Lissabonstrategin uppmanar vi medlemsstaterna att komma överens om en närmare samordning för att möta dessa nya utmaningar.

² Gruppens uppgift är att undersöka de europeiska finansinstitutens organisation för att trygga god tillsyn, väl fungerande marknader och ett förstärkt europeiskt samarbete i fråga om övervakning av finansiell stabilitet, mekanismer för tidig varning och krishantering, inklusive hantering av gräns- och sektorsöverskridande risker. Den kommer också att studera ett samarbete mellan EU och andra viktiga aktörer för att bidra till att garantera finansiell stabilitet på global nivå. Gruppen har följande medlemmar: Jacques de Larosière (ordförande), Leszek Balcerowicz, Otmar Issing, Rainer Masera, Callum McCarthy, Lars Nyberg, José Perez Fernandez och Onno Ruding.

Stabilitets- och tillväxtpakten

Mot bakgrund av chockernas EU-övergripande karaktär och eftersom inflationstrycket nu minskar kan penning- och finanspolitiken bidra till att stödja efterfrågan. De offentliga finanserna kommer sannolikt att försämrats avsevärt under kommande år till följd av minskande intäkter. Medan en del av de minskade intäkterna beror på konjunkturedgången kommer den del som hänger samman med anpassningen av vissa sektorer såsom den alltför stora fastighetssektorn att ha vissa mer permanenta konsekvenser för intäkterna. Det beräknas att försämringen av de offentliga finanserna i EU som del av BNP kommer att uppgå till mer än en procentenhet under det kommande året, med stora variationer mellan medlemsstaterna. Detta skulle delvis kunna dämpa konjunkturedgångens kortfristiga effekter, men till kostnaden av en finanspolitisk försämring, till och med innan man tar hänsyn till de finansiella räddningsplanerna. Till stor del på grund av den tidigare tillämpningen av stabilitets- och tillväxtpakten, förväntas dock budgetunderskottet i EU, särskilt i euroområdet, i nuläget ligga kvar under 3 % av BNP.

Medan de flesta av de åtgärder som tillkännagivits för att stödja den finansiella stabiliteten (garantier) inte kommer att ha någon omedelbar effekt på underskottet, kommer verkliga kostnader för den offentliga sektorn att uppkomma i den utsträckning offentliga garantier återopas. Samtidigt stiger redan skuldnivåerna på grund av åtgärderna för att skjuta till kapital till bankerna. Tillsammans med beläggen för den pågående strukturella försämringen i budgetbalansen kan detta skapa farhågor om de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet, särskilt i de mest utsatta länderna.

Stabilitets- och tillväxtpakten tillhandahåller den rätta politiska ramen, där kortfristiga stabiliseringsbehov vägs mot långfristiga krav på strukturella reformer, särskilt för att stödja anpassningsprocessen. Vid genomförandet av pakten bör man se till att eventuella försämringar av de offentliga finanserna medföljs av lämpliga strukturella reformer, och samtidigt se till att man återställer en hållbar finansiell ställning. Finanspolitiken bör till fullo utnyttja den flexibilitet som tillåts av fördraget och den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten och bör ta hänsyn till följande principer:

- Finanspolitiken bör även fortsättningsvis bedrivas på ett hållbart sätt, så att förväntningarna om en ordnad lösning på krisen förankras.
- Landsspecifika skillnader i finanspolitiskt manöverutrymme bör beaktas, under förutsättning att det finns starka och trovärdiga nationella budgetinstitutioner och medelfristiga budgetramar.
- Vid fastställandet av ambitionsnivån i den strukturella reformagendan bör särskild hänsyn tas till sådana reformer som stärker motståndskraften och ökar hållbarheten på lång sikt.
- Reformerna som stöder efterfrågan på kort sikt bör komma i rätt tid, vara riktade och tidsbegränsade.

Förfarandet vid alltför stora underskott bör ses som ett ömsesidigt stöd för att hantera nuvarande svårigheter och garantera långfristig hållbarhet. En klar åtskillnad kommer att göras mellan budgetkonsekvenser som beror på politiska fel respektive cykliska effekter som omfattar konsekvenser av räddningspaketet mot finanskrisen. Framför allt kommer ökningar av skuldnivåerna på grund av räddningsplanerna att beaktas i övervakningsprocessen.

Påskynda reformerna och investeringarna

Det förväntas att de chocker som den europeiska ekonomin utsätts för både kommer att minska den potentiella tillväxttakten och öka arbetslösheten, vilket kommer att leda till lägre

efterfrågan. Därför är strukturella reformer väsentliga för att upprätthålla efterfrågan på kort sikt, underlätta övergångar inom och till arbetsmarknaden på kort och medellång sikt och öka den potentiella tillväxten på lång sikt.

Det kommer att vara särskilt viktigt att se till att investeringarna inriktas på de områden där de har störst effekt. Detta innebär att det offentliga stödet från EU och medlemsstaterna till företagen ska användas så att det får dubbel verkan: det ska kompensera minskningar i efterfrågan på kort sikt, men göra det på ett sätt som stödjer reformerna och moderniseringen på lång sikt. När det gäller de befintliga reformprioriteringar som identifierats i Lissabonstrategin, bör medlemsstaterna omedelbart prioritera nyckelreformer som stöder innovation och produktivitetsökande investeringar. Tillsammans med åtgärder mot inflationen och riktat socialt skydd för att stödja hushållens inkomster kommer detta att understödja efterfrågan.

Eftersom finanssystemet undergår en lång process av minskning av lånen och mot bakgrund av de förväntade förändringarna i banksektorns riskbenägenhet, kommer man att behöva behandla frågan om hur man ska finansiera innovativ teknik, bevara den europeiska industrins internationella konkurrenskraft, och finansiera små och medelstora företag. Dessutom måste man även fortsättningsvis rikta in sig på att öppna marknader i tredjeländer för europeiska företag, inklusive små och medelstora företag.

Kommissionen kommer tillsammans med medlemsstaterna att undersöka följande åtgärder:

- Efter det informella mötet i rådet (ekonomiska och finansiella frågor) förra månaden tog Europeiska investeringsbanksgruppen fram ett övergripande paket på 30 miljarder euro för lån till små och medelstora företag i EU som beviljas via affärsbankerna. Detta utgör en avsevärd ökning utöver den vanliga utlåningen i denna sektor men måste genomföras snarast möjligt.
- I nära samarbete med kommissionen skulle EIB kunna påskynda sina insatser för att finansiera projekt mot klimatförändringarna, för energitrygghet och på infrastrukturuområdet, särskilt projekt med en gränsöverskridande karaktär. Det kan behövas en förstärkning av EIB:s kapitalbas t.ex. genom en tidigareläggning av datumet för dess nästa kapitalökning som i nuläget planeras till 2010.
- EBRD har spelat en nyckelroll i reformen av finanssektorn och finansieringen av den privata sektorn i våra nyare medlemsstater. Under nuvarande finansiella villkor kan dess verksamhet i dessa länder förstärkas.
- Med en finansieringsram på över 350 miljarder euro för perioden 2007–2013 ger sammanhållningspolitiken ett avsevärt stöd till offentliga investeringar som görs av EU:s medlemsstater och regioner. Kommissionen kommer tillsammans med medlemsstaterna att undersöka det utrymme som finns för att skynda på investeringsprojekten och tidigarelägga betalningarna till medlemsstaterna.
- Finna innovativ finansiering för en lång rad infrastrukturprojekt, däribland transport- och energinät samt högteknologiska nät, t.ex. genom bättre användning av offentlig-privata partnerskap.
- Ge ett uppsving åt teknik på energieffektivitets- och miljöområdet, t.ex. i byggnader och rena bilar, vilket skulle ge nya möjligheter för ekonomin, däribland små och medelstora företag, och samtidigt bidra till att EU når sina mål när det gäller klimatförändringarna.
- Öka efterfrågan på energieffektiva varor och tjänster genom lägre skatter och andra riktade skatteåtgärder.

- Bibehålla och skapa nya exportmöjligheter för företag i EU, inklusive små och medelstora företag, genom en proaktiv agenda för marknadsöppning, bl.a. genom att ingå handelsavtal och tillämpa vår strategi för marknadstillträde.
- Använda konkurrens- och konsumentpolitik på medlemsstats- och EU-nivå för att få marknaderna att fungera bättre, minska konsumentpriserna och fullt ut utnyttja den gemensamma marknaden.

Om medlemsstaterna och EU-institutionerna samarbetar i en anda av partnerskap och samordnar sin verksamhet, kan de mobilisera omfattande resurser för att påskynda nödvändiga investeringar och se till att EU kommer stärkt ut ur krisen.

Hantera sysselsättningseffekterna och de sociala konsekvenserna

Konjunktur nedgången kommer att påverka familjer, hushåll och de mest utsatta människorna i våra samhällen. Den märks redan i en stigande arbetslöshet. EU måste arbeta för att minimera inverkan på sysselsättningen och antalet uppsägningar och använda tillgängliga verktyg för att mildra de sociala konsekvenserna. Även om medlemsstaterna har huvudansvaret kommer en bra samordning mellan gemenskapens och medlemsstaternas åtgärder att vara till hjälp. Kommissionen kommer att samarbeta med arbetsmarknadens parter för att ta fram de bästa åtgärderna mot krisen. Tillväxtområden med hög sysselsättningspotential, som personliga och sociala tjänster och tjänster inom hälso- och sjukvård, bör uppmuntras, eftersom denna sysselsättningspotential också innebär ökad tillgång till arbetsmarknaden och ökade möjligheter.

EU har tidigare misslyckats med att tillämpa aktiva arbetsmarknadsåtgärder för att hjälpa människor att omskola sig inför framtiden, finna och skapa nya arbetstillfällen. Det finns nu ett mer akut behov av att stödja rörligheten inom och möjligheterna att komma ut på arbetsmarknaden, öka och sammanjämka efterfrågan och tillgången på arbetskraft, och öka arbetsproduktiviteten. Därför måste vissa åtgärder inom ramen för Lissabonstrategin genomföras, bl.a. följande:

Motverka arbetslöshetens effekter genom att ge medlemsstaterna möjlighet att omfördela resurserna i europeiska socialfonden för att stödja åtgärder i syfte att snabbt föra in arbetslösa på arbetsmarknaden.

- Se över effektiviteten i Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
- Hjälpa arbetslösa att snabbt och billigt starta nya företag.
- Övervaka krisens effekter på olika sektorer som undergår strukturell anpassning och använda det utrymme som erbjuds av reglerna för statligt stöd för att vid behov möjliggöra ett riktat och tidsbegränsat stöd i rätt tid.
- Tillämpa flexicurity: särskilt aktiva arbetsmarknadsåtgärder, reformer av skatte- och bidragssystemen och en ökad sammanjämkning av färdigheter och arbetstillfällen. Situationen kommer sannolikt att vara särskilt svår i arbetsmarknadens lägre skikt, vilket gör det särskilt viktigt att mildra effekterna av de ofrånkomliga omstruktureringarna och tillhandahålla inkomststöd och riktat socialt trygghetsstöd.

3. GLOBALA ÅTGÄRDER MOT FINANSKRISEN

Alla världens regioner har påverkats av krisen och ingen region kan ensam hantera dess effekter. Det finns tydliga tecken på att krisen sprider sig till tillväxtmarknader och ytterligare kommer att öka den befintliga pressen på utvecklingsländerna. Det är viktigt att se till att krisen inte sprider sig ytterligare och IMF bör vid behov vara redo att gripa in med akut finansiering. EU kommer att samarbeta med IMF och använda sitt instrument för makroekonomiskt stöd, särskilt för att bistå grannländerna. EU spelar och kommer att fortsätta spela en aktiv roll i den samordnade globala insatsen.

Den nuvarande finanskrisen har mer än någonsin framhållt samspelet mellan makroekonomisk politik och finansmarknaderna på den globala nivån. För att bemöta krisen måste man därför tackla bristerna när det gäller reglering och övervakning, samt obalanserna på makroekonomisk nivå och i fråga om växelkurser, som tillhör den nuvarande krisens orsaker.

Finanskrisen har väckt frågor om global styrning som går utöver finanssektorn. Frågan om globala obalanser har kommit i förgrunden, men måste också ses i det bredare sammanhang som utgörs av behovet av att bevara EU:s engagemang för öppna marknader inom handel och tjänster och fördjupat multilateralt samarbete, kampen mot protektionistiska tendenser och strävan efter ett positivt resultat av WTO:s Doharunda. Det handlar också om att dela på den hållbara tillväxtens fördelar med utvecklingsländerna, särskilt mot bakgrund av instabila råvarupriser, och hantera utmaningar som klimatförändringarna, globalt välstånd, samt uppnå millennieutvecklingsmålen.

Efter ett EU-initiativ där kommissionen deltog fullt ut, kommer Förenta staterna den 15 november att vara värd för det första internationella toppmötet om finanskrisen. Ett av målen med toppmötet är att inleda en förbättring av samordningen på global nivå, se över de internationella institutionernas roll det gäller att övervaka finansmarknaderna och anpassa de globala styrningsstrukturerna för framtiden. Kommissionen har aktivt stött internationella insatser med syfte att skapa en enhetlig ram för att hantera investeringsfrågor på global nivå, bl.a. IMF:s *General Agreed Principles and Practices on Sovereign Wealth Funds*.

I syfte att minska risken för att nya finanskriser uppstår i framtiden bör ett antal åtgärder för att reformera de globala finansiella strukturerna vidtas. Dessa bör i stora drag omfatta följande områden:

- Öka den internationella samstämmigheten i fråga om och kvaliteten på regleringsstandarder, inklusive genomförandet av reformer (vilket avspeglas i Ekofinrådets färdplaner och FSF:s rekommendationer) och utvidgandet av dem till global nivå.
- Stärka det internationella samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna för finanssektorn.
- Förbättra den makroekonomiska övervakningen och krisförebyggandet, sammanföra makro- och mikroprudentiella aspekter, öka den finansiella stabiliteten och utveckla system för tidig varning.
- Vidareutveckla kapaciteten för hantering av finanskriser och resurserna för problemlösning, på nationell, regional och multilateral nivå.

För att uppnå finansiell stabilitet kommer det i slutändan att vara väsentligt att genomföra en omfattande översyn av de relevanta institutionerna. Bara på så sätt kan vi se till att raden av globala toppmöten om finanskrisen får varaktiga resultat. Även om den nuvarande krisen har

visat på ett antal svagheter i det europeiska regleringssystemet, står EU väl rustat för att spela en aktiv roll i utformningen av den nya globala strukturen och när det gäller att få den att fungera på ett effektivt sätt. Denna struktur bör baseras på följande nyckelprinciper:

- Effektivitet: det krävs balans för att garantera snabba och välgrundade beslut, utan alltför stor inblandning.
- Öppenhet och redovisningsskyldighet: nya eller reformerade organisationer måste vara fullt redovisningsskyldiga, för att öka incitamenten för genomförande och verkställande.
- Representation: Centrala länder med tillväxtekonomi bör ingå i globala grupper för att öka legitimiteten i beslutsprocessen. En lösning bör sökas på EU-ländernas och euroområdets splittrade representation för att öka EU:s allmänna effektivitet och inflytande.

Risker och möjligheter

EU måste omedelbart vidta effektiva åtgärder för att bemöta krisen. Dessa åtgärder måste vara smarta och stimulera det rätta förändringarna i vår ekonomi så att vi kan komma ut ur krisen redo att dra full nytta av återhämtningen när den kommer. Därför måste vi ta vara på möjligheterna att fortsätta omstruktureringen av våra ekonomier, utbilda och utrusta våra medborgare för nya utmaningar och samtidigt ta hand om de mest utsatta människorna i våra samhällen i den anda som återfinns i artikel två i fördraget. Av tidigare erfarenheter har vi lärt oss att vår framgång grundar sig på ett avståndstagande från ekonomisk nationalism och att EU:s tillväxt bygger på ett undanröjande av hindren mellan medlemsstaterna så att vi kan dra nytta av den inre marknadens storlek och styrka.

EU har konfronterats med olika kriser under sin historia, men har alltid lyckats komma ut ur dem starkare och mer enat. Vi har redan visat att när våra 27 medlemsstater och EU-institutionerna beslutar att agera tillsammans, kan vi nå framgång och åstadkomma konkreta resultat för våra medborgare. Den nuvarande krisen kan också vara en möjlighet för Europa. Detta meddelande visar hur vi tillsammans kan styra EU på kurs mot återhämtningen.